

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 frt.
Fél évre . . . 2 frt.
Negyed évre . . . 1 frt.

Minden a lap szellemi részére vonatkozó közlemény, továbbá előfizetések, hirdetések, felhívások ide intézendők.

SZERKESZTŐSÉG
I. tized 226. szám.

SZENTÉS ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI IPAR ÉS GAZDÁSZATI HETILAP.

MEGJELEN MINDEK SZOMBATON.

HIRDETÉSI ÁRAK:

3 hasábos peticiorért
egyszeri hirdetésnél 20
kr., kétszerinél 15 kr.,
háromszorinál 10 kr.
számítatik.

„NYILTÉR”
minden sor 15 kr.

Bélyegdíj minden egyes
beiktatásnál 30 kr.

Börmentetlen levelet
nem fogadunk el.

PITY ISTVÁN.

A kérelhetetlen halál, mely nem válogat sem korban sem időben, e héten a megyei tisztviselők nesztorát, a közbecsülésben állott Pity István csongrádmegeyi levéltárnokot szemelte ki áldozatul. A megyei székházon kitűzött gyászlobogó megdöbenté nemcsak a közönséget, hanem főképp a megyei tisztviselőket, kik tudva azt, hogy ez idő szerint a hivatalnokok közt egy beteg sincs, sehogy sem tudták megérteni a gyászhirot s valóban elszomorító volt annak tudomásul vétele, hogy nevezett derék s becsületben megöszült Pity bácsi nem él többé.

Mintegy 40 év óta híven, becsületesen, a legkisebb kifogás nélkül szolgálta e derék férfiú a megyét s habár a 70 éven felül volt, az aggkorral járó szellemi hanyatlást nemcsak hogy nem érezte, hanem szokott pontosságával és lelkiismeretességével jelent minden nap hivatalában s teendőit kifogás nélkül végezte. S ime, a kivel hivataluoktársai még hétfőn délután mint egészséges emberrel kezelt szorítottak, a kivel egyik szintén veterán tisztviselő társa az nap délután a Széchényi-kertben sétált, az ugyanaz nap éjjel hirtelen, rövid roszullét után szívzélhűdésben meghalt. De ő sem hitte szegény, midőn a szegvári búcsú alkalmára kocsit fogadott, hogy meglátogassa kortársát és benső barátját Körry Ferenc szegvári plébánost, hogy azon a kocsin nem fog ő menni, hanem egy nap mulva koporsóban fogják oda vinni.

Ilyen az emberi számítás.

Nyugodjanak békében a drága halott hült tetemei s emléke áldott legyen közöttünk!

A legdrágább kincs.

„Oly kevesen vagyunk, hogy még az apagyilkosnak is meg kellene kegyelmeznünk.”

Gróf Széchényi István.

I.

Mai első cikkünk címe előre sejteti, miről szándékozunk szólni, t. i. az egészség fenntartásáról, s mennyire kell azt óvni, főképp a magyar népfaj jövőjének érdekében, a mellett tanuskodik a legnagyobb magyar embernek, gróf Széchényi Istvánnak fentidézett jelszava.

Az, ki földműveléssel foglalkozik s összes munkásságát csakis családja jövőjének szenteli, csakis a maga iránti kötelességet teljesíti s keveset törődik azzal, vajjon kinek kezében van a főhatalom; óhajtja ugyan, hogy a magyar faj kezében maradjon a hatalom, de annak érdekében semmit sem tesz maga részéről. Hasonlóképp cselekszik és gondolkodik az üzletember, s már nagy hazafinak tartja magát, ha valamely politikai elv mellett veri mellét — hiszen nem került áldozatba.

Ép oly nagy közöny mutatkozik általában a közegészség iránt.

Hja, a kinek gondolkodása a mindennapi kötelességszerű teendőkön túl nem terjed; a ki tehát a magyar fajt egész összességében érdeklő ügyek hallatára legfeljebb sajnálatát fejezi ki, de a közreműködéssel járó fáradozást más emberekre bízva — annak ugyan hiába beszélünk nemzeti érdekekről, akárcsak falra borsót hányunk.

Azonban a szellemi munkásnak s első sorban az újságíróknak az a feladata, ha magán- vagy pártérdeknek nem akar szolgálni, hogy folytonosan küzdjön szóval és tettel a közügy érdekében, emeljen szót valamely fontos ügy érdekében akkor is, ha ez ügy iránt a legnagyobb közöny uralkodik, sőt ha felszólalásáért semmi jót nem vár is, mert meg lehet győződve, hogy a józan rész

s a mi fő, a jövő eseményei igazat adnak neki, s ez a legjobb elégtétel a jó tanácsok mellőzéséért.

Ily népszerűtlen ügyről szólunk tehát mi is, t. i. mint fentebb említettük, az egészségügyről s ha talán nem szakszerűen is, de annál jogosultabban szólhatunk róla laicus módon is, mert egyéniségünket illetőleg semmiféle haszonra nem számíthatunk, tehát önzéssel senki sem vádolhat.

Mult számunkban egész terjedelmében közöltük Trefort miniszternek az összes törvényhatóságokhoz intézett leiratát. Ezen leiratban felhívás van intézve az orvosokhoz is, hogy az egyetemen megnyitandó egészségügyi tanfolyamra, mely az egészségügynek a középiskolákban való tanításának behozatala végett fog megnyitást, nagyobb számban jelentkezzenek. A kormány sokkal nagyobb látással s a szükséges statisztikai adatokkal bírva, egész nagyságában látja azon veszélyt, mely a közegészségügy szomorú állapotán folytán első sorban a magyar népfaj fenyegeti s nem kímél semmi eszközöket sem áldozatokat e baj elhárítására. A folyó hó 3-án s 4-én tartott országos orvosi és közegészségügyi kongresszuson fel lettek tárva közegészségügyi állapotunk hiányai s sebei, s állításunk igazolására nem lesz fölösleges néhány adatot itt is idézni.

Láng Lajos egyetemi tanár kimutatta előadásában, melynek címe: „A gyermekhalandóság statisztikája Magyarországon és külföldön”, hogy az utolsó 1876—1883 években hazánkban 1000 halálzásra 513 gyermekhalandóság esett, holott a többi európai országok felében e szám 450-en alul marad, még kedvezőtlenebb azonban az összehasonlítás, ha a születésekből indulunk ki. Mert 1000 születésre esik nálunk az említett időszakban 411 gyermekhalandóság, mikor az európai országok felében e szám a 300-at is alig éri el.

Különös fontosságot nyer a gyermekhalandóság hazánkban még az által is, hogy annak nagysága főleg a magyar ajku megyékben mutatkozik, holott azon megyékben, a hol idegen ajku lakosság többségben van, a legkisebb gyermekhalandóság uralkodik. Nevezett előadó így végzi értekezését: „Ha azt látjuk, hogy más népek kisebb születéssel mennyivel nagyobb eredményt érnek el, akkor látjuk csak, mily nagy fecsérlést követünk el abban, a minek ránk nézve a legdrágábbnak kellene lenni. Nem egyszer halljuk, hogy egyik legnagyobb nemzeti hibánk a könnyelmű bő költsékezés. Ha e vád jogos, mikor anyagi javakról van szó, mennyivel jogosabb akkor, mikor saját vérünkről, fajunkról van szó.

Ep oly szomorú adatokat sorolt föl T a u f f e r Vilmos egyetemi tanár e című értekezésében: „A babaügy állása és annak befolyása a gyermekhalandóságra.” Értekező kimutatja, hogy Magyarországon 1881-ben a nemzési életkorban 43,281 nő halt el, tehát legalább 5137 halt el gyermekágyban. Tíz év alatt ezen arány szerint 51,000, husz év alatt pedig több mint 100,000 nő esik gyermekágyban a megbetegedés áldozatául.

Végre dr. Koller Gyula, megyénk buzgó gazdasági előadójának szép szakképzettségű orvos fia, a csecsemők és kisdedek egészségének oltalmazására szolgáló jótékony egyesületekről és intézetekről tartott előadást. Értekező előadta, hogy a törvénytelen gyermekek életének megmentésére és felnevelésére alapított lelenházakat legutóbbi időkben az ott tapasztalt nagy halandóság miatt a legtöbb államban megszüntették s azok helyébe u. n. gyermekmenházakat állítottak föl, melyek felügyelete alatt a gyermekeket egyes családokhoz adják ki nevelőbe. E célra törekszik az 1870-ben Budapesten alapított gyermekmenhely, hol kitett és kórházban vagy börtönökben lévő anyák gyermekeit nevelik. 1884-ben ily uton 549 gyermeket mentettek meg; a menhely rákospatolai fióktele-

pén a gyermekeket kertészekké, tehát az emberi társadalmom hasznos tagjaivá nevelik.

Csak fővonásokban iparkodtunk feltüntetni közegészségügyünk szomorú állapotát, főleg a magyar népfajra vonatkozólag s hogy felszólalásunk ne látszassék légből kapottnak, hivatkoztunk az országos kongresszuson első szaktekintélyek által felsorolt adatokra.

A ki nemcsak szóval vallja magát magyarnak, hanem hazafias érzelmeket is táplál szívében, az — tekintve a magyar faj jövőjét — nem veheti közönyösen a dolgot. Ha nem tekintünk is egyebet, egy dolgot nem volna szabad figyelmen kívül hagynunk, t. i. azt, hogy sötét fellök tornyosulnak hazánk láthatára fölött. A nem magyar ajku, de velünk egy hazában élő lakosság a folytonos izgatások következtében napról-napra emelkedtebb hangon protestál a magyar faj uralmi állása ellen s óriási kigyóként iparkodik körülvenni s megölelni, hogy ölelésében a magyar faj utolsó párját adja ki. Nem kívánjuk sem magunknak, sem fiainknak ezen ölelkezést, de nem tudjuk a jövőt s meglehet, hogy még a nyomorékok és öregek karjára is lesz szükség, amál jobban kell tehát gondoznunk a fiataloságot születésétől egészen férfikoráig, hogy egykor nemcsak észszel, hanem erős karral is védje a magyart s hazáját. Kell tehát, hogy minél több s minél erőteljesebb magyar ifjút s honleányt neveljünk e hazának, hogy a magyar népfaj nemcsak ősi vitézségével, hanem számban is imponáljon az idegen ajku lakosságunk, ezt pedig főképp a közegészségügy kell rendezése által kell elérni, s el is lehet azt érni, csak akarni kell. Látjuk s tapasztaljuk, hogy a kormány megtesz minden lehetőt a közegészségügy javítása érdekében, de ez nem elég. Kell, hogy az egyes városok előjáráságai s maga a társadalom is tegyen mindent ezen ügy érdekében s ez értelemben emeljük mi is szót.

Hogy mi teendő vár városunkra és a társadalomra a közegészségügy érdekében, arról jövő számunkban fogunk szólni.

Horvát-Szlavonország a kiállításon.

Országos kiállításunk eleinte tudvalevőleg csak amolyan „ithoni” kiállításnak volt tervezve, melyben kizárólag a magunk gazdasági, ipari és művészi hatadását akartuk bemutatni a világnak. A készülődések közepette azonban, a körülmények behatására e keret mindinkább szétesült s így nyertek benne helyet előbb a Szent István koronájához tartozó társországok, majd a keleti tartományok. A keleti tartományokba a kiállítási bizottság biztosokat küldött ki a tárgyak összegyűjtésére, kik ott a legkedvezőbb fogadtatásra találtak. Horvát-Szlavonországban a Sztarcevićs párt erősen ellene volt, hogy a horvát-szlavon királyság lakossága is részt vegyen a budapesti kiállításban s ha egycsek nem állanak a mozgalom élére, a horvát-szlavon pavillon aligha diszelegne ma kiállításunkon sokféle és nagybecsű tárgyival, melyek nemcsak a laikusok, de még azokat is meglepték, a kik a horvát közgazdasági viszonyokat elemlőbb figyelemmel kísérik. A horvát-szlavon kiállítás misszionáriusai közt első helyen áll Plavšićs Atanasz Miklós, a horvátországi kereskedelmi iparkamara titkára, aki nem kímélve semmi fáradságot, hat hónapon keresztül beutazta a horvát és szlavon nagy városokat s falvakat buzdítva, kérve, gyűjtve a kiállításra; felkereste a zárdákat, templomokat múkincseik átengedése végett s így Horvát-Szlavonország mintegy 10 millió értékű tárggyal jelent meg a magyar kiállításban, melyeket önálló díszes pavillonban helyezett el.

A pavillon a kiállítási terület északi részében a rimamurány-salgótarjani és a Ganz-gyár közötti keleti oldalra épült s egyike a kiállítás szabb pavillonjainak. Tornyából gyönyörű kilátás nyílik a kiállításra, a fővárosra Rákossig, látszóval pedig egész Gödöllőig, míg az osztályok tetőzete alatt széles és kényelmes folyosók futnak végig.

A pavillon három osztályból áll. Mindjárt a belépésnél meglepi a látogatót a horvát és szlavon kézi-ipar gazdag és tarka szőnyeg s szövet kollekciója, melyben 2300 különböző színűvegyülékű, egytől egyig nagy értéket képviselő szőnyeg látható. A szőnyegekkel lebo-

ritott téreken viasz alakokon van bemutatva a horvát és szlavon férfi és női népviselet, melyeket Norman gróf saját költségén készíttetett és állított ki.

Rendkívül gazdagon van képviselve a bányászat és a kohászat (arany, ezüst és ólomércék kristálycsoportok, bányászati és kohászati művek) melyeknek tárgyait Kaufmann Kamiló zágrábi bányakapitány gyűjtötte össze és adta át Plavicsnak. E csoportot egy igen szép kötet gyűjtemény egészíti ki, mely a Fruska-Góra hegy-ségéből került ki.

A második osztályban az ipari termékek vannak kiállítva. Szép tárgyakat találunk itt a szíjgyártó ipar termékeiből, nevezetesen keleti stílusú lószerszámokból. Nikolic és Maria Valpóból igen szép művirágokat állított ki egy szekrényben, amelyek horvát szlavonorsági és délvideki madarak tollaiból vannak művészileg ősz szeálítva. A parasztiak által lopótkból készített, gyönyörű citrátókkal ellátott tálak, tányérok és egyéb házi eszközök valódi speciálitásai e kiállításnak, melyek más pavillonban sehol sem találhatók fel.

A gazdasági gépek és eszközök (eke, borona s egyéb tárgyak), minőket Bangy el Ferenc, Beer Ede s Stoll György állítottak ki, nagy haladást mutatnak. Az öremlények közt a zágrábi, az eszéki Evin-féle és a Gobecky malom készítményei elsőrangúak. Be van mutatva a makaroni készítés is, mely különösen Hermann Lajos készítményeiben jelesen van képviselve.

Kiváló figyelmet érdemel egy gép, mely által a selyem gubóban az állat gözzel lesz megölve s egy másik a taninnak (csersav) folyadékká feldolgozását mutató gép, mely utóbbi a bőr kikészítésében bir kiváló fontossággal.

Borok, szeszes italok (a Pokorny gyűjtemény kítőző körjei) s a híres szilva pálmák igen gazdagon vannak képviselve, s ezeket egy tűz-szemű szép horvát leány — nemzeti viseletben — a pavillonban poharankint ki is méri a látogatóknak.

Van még itt gyapju (Lippi herceg uradalmából), továbbá szlavoniai lekvár s szárított szilva, melyek nagy kiviteli cikkekké költöztek, sőt a távol Amerikába is.

Az erdészeti és gazdasági szakmát a körösi (Horvátország) gazdasági és erdészeti szakiskola képviseli, a melynek tanítási rendszere s eredményei vannak feltüntetve s a szakértők elismerésével találkoznak.

Végül itt vannak Gobecky, Kalivoda és Dávid gyógyszerészeti kiállításai, közepepedig egy eszéki mester csinos orgonája van felállítva, mely szakértők véleménye szerint fölülte áll az iparszarnak nagy orgonájának.

A harmadik osztály két legtekintélyesebb horvát főúrának: gróf Koteknek és báró Prandaunak a saját uradalmak által rendezett kollektív kiállításai képezik. Ezekben fel van tüntetve a két uradalom mezőgazdasági viszonya és termelése, gazdasági eszközök, a Fruska-Góra erdő és talajviszonya, szőlőtermelés, agancsok s kítőmött vadak, melyek a Fruska-Góra azon részeiben lövtek, hol a magyar bróndörkös is többször vadászott.

A horvát kiállításnak egy rendkívül gazdag és művészi becsü része a művészeti csarnok régisegosztályában van elhelyezve, melynek tárgyait szinten Plavics gyűjtötte össze és adta át Czobornak, a régiség csoport szervezőjének. Ezen műtárgyak közt vannak a Fruska-Górai görög-keleti kolostorok mesés értékké egyházi paramentumai, himzseői, arany és ezüst ötvösművei, köztük 9 darab korona, melyek e kiállítás legbecselesebb tárgyai.

Általában a horvát kiállítás igen sikerült, a magyar korona e tartományai nagy előmenetelt tüntetnek fel kiállított ipari és kereskedelmi cikkeikben, melyek nem csak élvezetet, de tanulságot is nyújtanak a szemlélőnek s méltán ajánlhatjuk a kiállítást a felránduló

vidéki közönségnek e ránk nézve is nagyérdékű pavillon meglekintését. Plavics főfelügyelő, ki egész idejéig a kiállításnak szenteli, egész nap kiint van a pavillonban levő irodájában s bárkinek teljes készséggel szolgál szak szerű magyarázatokkal. H.

Korunk nyavalyája.

Párviadal Pesten, párviadal Debrecenben. párviadal Kolozsvárt, Temesvárt, s. a. t.

Hogy lehetne az, hogy a franciák által dicsőített, 30 ezer lelket számláló városunkban párviadal ne történjék!?

Tehát párviadal Szentesen!

Hja! a kor igényei szerint keresnünk kell az okokat a párviadalra; hogy városunk ne csak idegenek által dicsőíttessék, hanem magunk által is nevezetessé tétessék. És mivel lehet ezt leginkább elérni? — Párviadal által!

Tehát minden áron párviadal!

Azután becsületbeli dolog is az a párviadal. És mi által lehet a hidegvérű bátorságot fennen hangoztatni? Párviadal által!

Tehát minden áron párviadal!

Pedig a párviadali viselkedések sok szerencsétlen halált, sok sebesítést, örökös testi elnyomordást — meg mondjuk ki az igazat — sok neveltséget is okoztak már.

És még sem lehet nélkülözni. — Mert a sértést, habár kölcsönös, mindig becsületbeli dolognak tekintik, természetes következménye tehát a párviadal — vagy is, mint szoktuk nevezni: „Lovagias elégtétel.” — végződjön bár halállal, sebesítéssel, örökös testi nyomorral, vagy neveltséges megoldással.

* * *

Tudunk esetet, hol egy kétes jellemű ur egy országszerzte elősmert becsületes család atyát oltott ki e gyarló világából.

Tudunk esetet, hol a párviadal sebesítéssel és testi nyomorral végződött.

Tudunk esetet, hol két deli ifju, hogy magukat nevezetessé is tegyék, színelte összekoccanás után vak töltéssel párviadalt vívtak.

Tudunk esetet, hol két szerelmes ifju — természetesen egy leányba — párviadalt vívtak — a kihívó fel igyekezett előbb löni — s midőn a kihívott löni akart: nem volt kire.

Halottunk esetet, hol a párviadalt vívók váltott lövései közzé hip-hop hérével egy fal huzódott.

Hja! furcsa dolog is az a párviadal; az ember soha sem ösmerheti fel a golyó szeszélyeit. — Néha oda repül, a hová nem is célozzák — pedig a cigány hiába biztatta komáját: hogy kópje ki a magyát.

Legokosabb dolog, a párviadalozó pisztolyt a „Corpus juris“ betűivel megtölteni.

Hanem mi annál okosabbat is tudunk tanácsolni — minden légy dongást nem kell oroszlan ordításnak felfújni, csak azért, hogy a párviadalra ok szolgáltassék, mert mindnyájan emberek vagyunk, és így „tévedni emberi dolog.”

P.....

A ló tartás 20 parancsolatja.

A lovak ápolására vonatkozó következő szabályokat, melyek egy amerikai lapban jelentek meg, üveg alatti rámában minden istállóban a falára kellene szögeznii.

1. Sohase engedjük meg, hogy valaki az istállóba a lovakat ingerelje, vagy csiklandozza. Az állat csak a fájdalomt érzi, de a tréfát nem érti. Ez által azután rossz szokásokat vesz fel.

2. Az istállóban sohasem szabad a lovat megütni.

3. Az alom mindeütt tisztán és szárazon tartassék, mert ha a lóvak erjedő trágyán kell állani, patái felpuhulnak és könnyen megsátnl.

4. Minden reggel változtassuk az almot, legjobb részben, és az istállót jól tisztogassuk s szellőztessük ki.

5. Nézzünk utána, hogy a ló természetes takarója (bőre) jó állapotban legyen, keféljük tehát evegett gyakran. Sok keféléssel és tisztogatással meg lehet puhítani bőrt s fel lehet nyitni annak lyukacsait, mi az állat egészségére mulhatlanul szükséges.

6. Ne tisztogassuk és ne dörzsöljük a lovat az istállóban, mert a por a jászolba hull és megrontja a takarmányt annyira, hogy az állat meg is undorodhatik tőle.

7. Kezeljük a vakarót könnyedén, mert ha ez erősen megnyomatik, nagy fájdalmat okozhat a lóvak.

8. A ló talpát minden éjjelre jól ki kell kefélni.

9. Ha valamely ló megmosatik, nem szabad azt nedvesen hagyni, de addig kell dörzsölni, míg teljesen megszárad; ha ez elővigyázat elhanyagoltatik, az állat könnyen meghül.

10. Ugyan ez ellen óv az is, hogy ha a lovat az utból hazajövelete után egy ideig vezetgetjük t. i. addig, míg lehül.

11. Ezután egész szárazra kell őt dörzsölni és pedig először szalmacsutakkal, azután pedig kefével. Ezzel minden por, szenny és izzadság eltávolítottatik és a gyomoruk idő engedtetik a felrisszülésre, hogy az étvágy viszatérjen.

12. Dörzsöljük meg a ló lábait is kézzel. Semmi sem szünteti meg gyorsabban a megerőltetést. E mellett a tövisék és szákkakat is észre vehetjük, az állatot megnyugatjuk és képezzé tesszük nyugodt étkezésre.

13. Mindennap tétessünk a lóval némi mozgást, különben lázt és rossz lábukat kap.

14. Hadd legyen a ló az istállóban oly szabadon, a mint csak lehet, a nélkül, hogy a jászolhoz lenne kötve, mert az ilyenü álldogálás által okozott fájdalom és kifáradás rossz szokásokra tanítja, ezenkívül a lábak megdagadását és más kellemetlenségeket okoz.

15. Gyakran vizsgáljuk meg az állat lábait és láb-szárait. Az ezeken előforduló betegségek elhanyagolás által veszedelmesekké válhatnak.

16. Miden este nézzünk utána, hogy nem ékelődött-e egy darab kő a pata és patkó közzé, mert ha a lóvak egész éjjel így kell állania, reggelre megsátnl.

17. Ha a ló az istállóban sokáig áll, lábai megpókosodnak. A szárazság és forróság a patakon repedéseket okoz és sántaságot idezhet elő.

18. Sohase kényszerítsük a lovat oly vízből inni, a melyből nem akar, az ily víz bizonyára keményes, egészségtelen.

19. Ha a ló egészséges, soha sem szabad neki orvosságot beadni, az orvosság ugyanis az egészség fenntartására nem szükséges, ellenben sokszor a legnagyobb bajokat idezhetjük vele.

20. Tekintsük a lovat mindig úgy mint egy 3—4 éves kis fiut, ki már minden veszélyek ki van téve, de magán segíteni még nem képes — az e korbeli gondos ápolást aztán később bőven meg is hálálja a ló.

„M. F.”

„SZENTES és VIDÉKE” TÁRCAJA.

A gazdagság is baj.

— FŐVÁROSI ÉLETKÉP. —

Ozoray Árpádtól.

Cserepy Kálmán nem az a szerencsés ember volt, ki műparos létére valami eredményt mutathatott volna fel, a végzet szállt vele harcra s az egyenetlen küzdelemben mindig ő volt a leggyőzött.

Őnök bizonynyal látták már t. olvasóink a kiállításán azt a furlangos szerkezetű alkotmányt, mely kívülről tekintve egyszerű lánának tűnik fel, de ajtaját megnyitva látjuk, hogy a rejtett fiókoknak tönkteleget képezi, melyben még az avatott is csak igen nagy gondnal képes eligazodni. A különféle alakú, kisebb-nagyobb fiókok zárai oly furlangos kiszámítással készülték, hogy ember legyen, aki főmunkálás nélkül megnyithatja, még ha minden kulcsot külön adnak is kezébe.

Mert itt az asztalos és lakatos mesterség egymással mintegy vetélkedve remekelt.

Évekig dolgozott Cserepy Kálmán ezen a szekrényen s amyi pénzt költött rá, hogy a házbér fizetéséről már évek óta megfelekedett. Most is, az évnegyed vége felé egészen el volt merülve gondolataiba, melyekből egy napon házi urnának, Csomor Béla urnak megjelenése riasztotta föl.

— Jó reggelt Cserepy úr, ime az ön nyugtája.

— Lehetséges volna, Csomor úr, ön valóban pénzt kíván tőlem?

— Bizonyára! Ma éppen három éve, hogy semmit se kaptam öntől.

— Három éve! Helyes! ... Lám, lám, hogy mulik az idő!

— Az idő mulik s én nem kapok semmit.

— Mily szomorú év, Csomor úr, a három utolsó!

— Tudom ... Ön majd a felhőszakadást, majd a zágrábi földröngést hozta fel ürügyül ...

— Valóban meg vagyok lepelve, hogy önt oly könnyelműen hallom beszélni ezekről a borzasztó szerencsétlenségekről.

— Az ördögbe is, itt a legfőbb ideje, hogy ennek vége legyen.

— Teljesen osztom nézetét; valóban itt a legfőbb ideje, hogy az ilyesmi megszűnjék. Magyarország lejtőre jutott, a kereskedelem pang, az ipar ...

— Az nekem mindegy. Ön nekem 600 forinttal tartozik.

— 600 forinttal? Hihetetlen!

— Igenis, hihetetlen! Fájdalom, gyöngeségem lehetővé tette.

— Az istenért, Csomor úr, ne nevezze gyöngeségnek a legnemesebb önzéstelenséget!

— Pénzre van szükségem, 600 forintot nem talál az ember az utcán.

— Fájdalom, önmek igaza van.

— Tán azt hiszi ön, hogy gyönyör az emberre pénzt nem látni?

— Kinek mondja ön ezt? De a böles azért nem lázad föl a végzet ellen. A gyönyör az élet kivételei közé tartozik.

— Egészen eltekintve ettől a 600 forinttól ...

— A böles tehát ...

— ... mindenképp előt fizesse ki a házbért.

— Mily tévedés! ... Mennyi csalódás vár azokra, kik erre az állápontra helyezkednek! Ellenkezőleg, a böles a nélkülözésekhöz szokjon, vesse meg a világnak hiú élvezeteit ...

— Az általam követelt 600 forint ...

— ... semmi a lelki élvezethez képest, melyet ön oly kevésre látszik becsülni. Az igazi boldogság a világ örömeiről való lemondásban áll. Kövesse példám Csomor úr, mondjon le ...

— Mit? 600 forintomról?

— Első sorban 600 forintjáról.

— Jól van! Beleegyezem!

— Komolyan?

— Komolyan. De ...

— De? ...

— Ön azonnal ki fog költözni.

— Kiköltözni? ... Én? ... De miért? Hiszen igen meg vagyok elégedve s önnel szemben nem is panaszkodtam soha.

— Ah, ez sok!

— ... bár a lépcsőzet rosszul van világítva. A konyhában vízvezeték sincs. Ezenkívül nagyon kevés a lakó ...

— Mióta ön itt lakik!

— Ez nem nagyon hízogó reám nézve.

— Ön még engem is meg akar szöktetni házamból.

— Ön ki akar a házból tuszkolni? Éppen akkor, midőn egy műdarabot vagyok bevégzendő, mely bizonyára megnyeri a műértők tetszését. Mit szól ön hozzá?

— ... Hogy két órai időt engedek a lakás kiürítésére. Butorait elviheti ön. Tehát két óra alatt ki legyen a lakás ürítve, különben bepörlöm önt.

— De gondolja meg, Csomor úr ...

— 600 forint nem sok, hogy öntől szabaduljak.

— Ez a személyemre nézve kicsinylő megjegyzés nem nélkülöz bizonyos észszerűséget, sőt arra bátorít, hogy öntől 25 forintot kérjek kölcsön.

— Megbolondult ön?

— Éppen nem. Legalább 25 forintra van szükségem, hogy kiköltözhessem. Gondolja meg ön: butorkocsik, hordárok, borraivalók stb., nekem pedig nincs egy garasom se.

— Igaz az?

— Meglepi önt? Nézze meg alkotásaimat s kérdezze, mily folytonos igazságtalanságok a végzet részéről ...

VERNER PÁL.

Ki ne ismerte volna városunk régi postamesterét, ki egy időben képes volt úgy a posta kezeléssel járó óriási munkát mint a távvidai teendőket egyaránt végezni? E munkában megöszült férfiúval is oly hamar bánt el a halál, mint a megyei levéltárnokkal, őt is szélhűdés ragadta el az élok sorából f. hó 6-án. A postahivatal ügyes és pontos hivatalnokot, a gyászba borult gyermekek gondos apát veszítették el benne.

A gyászoló családtagok következő gyászjelentést bocsátottak ki:

Özvegy K. Nagy Sándorné szül. Verner Kornélia s gyermekei: Vilma, Berta és Ilona; Verner József, Emma és László úgy saját és rokonaik, mint az elhunyt testvérei nevében is elszomorodott szívvel jelentik atyjok, illetőleg nagyatyjok, rokonok és testvérek **Verner Pál** postamesternek f. szept. hó 6-án éjjeli 10 órakor, életének 58-ik évében, a halotti szentségek felvétele után agyszélhűdésben történt gyászos kimúltát.

A boldogult hült tetemei f. hó 7-én délután 4 órakor tetették örök nyugalomra szép számú közönség kíséretében.

Béke poraira!

HIREK.

— **Hymen.** Frank Armin, a helybeli két polgári iskolánál tanár, f. hó 6-án jegyet váltott Csongrádon Weisz Irén kisasszonnyal, Weisz Sámuel csongrádi regalebélő kedves és művelt leányával. Sok szerencsét kívánunk a frigyhez.

— **Fényes esküvő** volt f. hó 8-án délután a helybeli ref. templomban. Ugyanis Bakay földbirtokos oltárhoz vezette id. Sarkadi Nagy Mihály köztisztviselőtől a polgártársunk s földbirtokosnak kedves leányát Sarkadi Nagy Mari kisasszonyt. Boldogság kísérfje a fiatal házaspárt az új életpályán.

— **Helybeli dal-és zenegyuletkünk** mai jubiláris hangversenyére újból felhívjuk a t. közönség figyelmét, a mikor sok érdekes újdonsággal lesz alkalma gyönyörködni. Mint értesültünk, több vidéki vendég is meg fog jelenni, hogy Szabó Elvira kisasszony cimbalomjátékát meghallhassa.

— **Pity István** megyei levéltárnok hült tetemei, — melyeket f. hó 8-án este 8—9 óra közt szállítottak Szegvárra, — kontra-sori házából szerdán délután 4 órakor vitették az örök nyugalom helyére. A gyászszertartást nagy közönség jelenlétében Keller Lajos mindszenti plébános, a mindszenti és szegvári segédlelkészek segédkezése mellett végezte. A gyászoló rokonokon kívül ott volt: nagys. Kőrrey Ferenc címzetes kanonok, szegvári plébános, az elhunytak kortársai s benső barátjai; továbbá ott voltak még: tisztviselő társai majdnem teljes számban; ezeken kívül képviselve voltak a szentesi kir. bíróság, Mindszent, Mágocs és Derekegyháza községek. A szentesi dalegyuletként megjelent néhány tagja Virág Lajos községi jegyző vezetése mellett gyászolt énekelt. A könyörülő Isten adjon az elhunytak örök nyugalomát és bőséges vigaszt az szomorodott árva s rokonoknak.

— **Stammer Ilona** szegvári tanítónő, ki hivatalának teljes odaadással élt, tudóvészben a múlt héten meghalt. — Béke poraira!

— **A hőkényi ártérbirtokosok** és legelőbérlekó vásárnap szeptember 13-án d. u. 2 órakor, a földmérésre és legelő bérbeadása feletti értekezletre, a városház tanástermébe jelenjenek meg.

— Megkapja még a 25 forintot is. Minden áldozatot meghozok, hogy öntől szabaduljak.

— Köszönet, ezer köszönet, nagylelkű férfiú! Két óra múlva Csoréy kiűritette a lakást.

Másnap Csoréy úr, kinek mollesleg mondvá vagy tizenkét háza volt a városban, reggeli sétája alkalmával észrevette, hogy az egyik ház kapujáról eltűnt a lakást hirdető cédula. Bement a házmesterhez.

— A negyedik emeleti lakás ki van adva Gáspár?

— Igen is, Csoréy úr s azt hiszem, dicsekedhetem vele.

— Úgy?

— Nem emeltem sok nehézséget, amint ön megparancsolta.

— Nagyon helyes; a lakófél nem kívánt javításokat?

— Nem.

— Úgy látszik, nem nagy igényei vannak. Mi ő tulajdonképen?

— Műasztalos.

— Hm? ... Nyiltan szólva, nem szeretem az ily embereket. Mi a neve?

— Ide adta névjegyet. Itt van:

Cseréy Kálmán műasztalos.

— Már megint? döngött Csoréy úr.

Bibor-vörös arccal sietett föl Csoréy úr, egyszerre négy lépést is ugorva, a negyedik emeletre. Cseréy úr nyájas mosolyal fogadta.

— Mily meglepetés, Csoréy úr! Mily öröm, önt lakásomban üdvözölhetnem! Midőn elváltunk, ön oly szomoróan látszott, hogy föltettem, mikép kissé szórakoztatni fogom.

A szerencsétlen házi úr féláljultan rogyott egy székre. Ezuttal a műasztalos kiköltöztetése 120 frtjába került. Alább nem akarta Cseréy megtenni.

Mondja aztán valaki, hogy néha a gazdagság nem jár bajjal.

— **Csongrádváros** képviselőtestülete részvétnyilatkozatot küldött Ordódy Pál családjának.

— **Csongrád megye** tisztikara id. Pity István megyei levéltárnok elhunytát díszes gyászjelentéssel tudatta városunk s környékünk közönségével, s mint más helyen említjük, testületileg ment át Szegvárra a temetés színhelyére, hogy a buzgó hivatalnoktársat örök nyugalom helyére kísérje.

— **Requiem.** Szerdán reggel 9 órakor a helybeli r. kath. templomban Ordódy Pál lelke üdvéért fényes halottmúse tartott. A misét dr. Ulár István esperes plébános két káplánnal végezte. Jelen volt a kormánybiztossági, megyei, járásbírósi, m. kir. adóhivatali, városi tisztikar, a kath. presbyterium néhány tagja, s még igen számosan az intelligenciából.

— **Ideiglenes megyei levéltárnokul**, mint értesültünk, az elhunytak hasonló nevű fia Pity István nevezetett ki.

— **A francia vendégek** tisztelőtérre rendezett bankettől kimaradt mintegy 700 drb. finom cigarettá, 2 üveg valódi francia pezsgő, egy-egy üveg cognac és alaslach, végre 3 vagy 4 méter hosszú kék zászló szövet a városi tanásteremben f. é. szept. hó 13-án azaz vasárnap d. e. 10 órakor a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett el fog adatni.

— **Felhívás** Figyelmeztetjük a birtokos közönséget, hogy mind azok, a kiknek birtok viszonya akár adásvétel, csere, örökösödés vagy bírói árverés útján 1882-ik év óta változást szenvedett, s dacára annak, hogy az ez évi január 24-ik napjától kezdve f. évi március hó 25-ig tartott felszólalások (reklamáció) alkalmával ezt bejelentették, mindazon által az illetők saját jól felfogott érdekükből el ne mulasszák, hogy jelenlegi birtok állományukról f. évi november hó 30-áig biztos adatokat ne szerezzenek, mert azon esetben ugy az állami földadóból valamit az ez évi árterfejesztési kirovásban már meglevő hibás összegek a jövő 1886-ik évben is ismétlődve fognak hibásan kirovatni, miért is mindenki önön magának tulajdonítsa, ha idejében után na nem lát, hogy valóságban attól a birtoktól fizet adót és árterfejesztési költséget, melyet valósággal 1884-és 1885-ik évben használt. — Továbbá felkéretnek azok is az 1868. évi XXI. t. c. 90. és 91. §§-ai értelmében, a kik a f. évben vettek, eladtak, örökölték, cseréltek vagy bírói árverésen szereztek fekvőségeket, hogy az azokra vonatkozó okmányokkal folyó 1885. évi november hó 30-ig a birtok nyilvántartói hivatalban okvetlen jelenjenek meg, mert csak így lesz lehetséges az 1886-ik évre helyes és alapos adókirovást eszközölni. A bejelentések naponta a rendes hivatalos órák alatt eszközöndők; a hibák felfedezésére pedig a hétnék kezd, szerda, péntek és szombat napjain reggeli 7 órától 8-ig és délután 2 órától 3-ig hivatalos órák kivül is meg lehet jelenni a birtok nyilvántartói hivatalban; a kik pedig már egyszer jelentkeztek, azoknak újból jelentkezni nem szükséges. Szentesen, 1885. szeptember hó 10-én Juhász János bírók nyilvttó.

— **Ujonchál** Az ez évben besorozott iparos ifjuság f. hó 27-én Grünwald József kis piaci nagytermében Farkas testvérek zenekarának közreműködése mellett 60 kros belépti díjjal zártkörű táncvigalmat rendez, melynek tiszta jövedeleme a helybeli iparos ifjusági együletnek van száma. E jótékony celu mulatságot a közönség pártolásába ajánljuk.

— **80 forintot** küldött az országos iparegyület a Fogl-féle 10,000 frtos alapítványból a helybeli iparos ifjusági együletnek a végből, hogy a kiállítás megtekintése végett folyamodók közül néhányat segélyben részesítsen. Ez ügyben az egyleti választmány a ma este tartandó ülésben fog határozni.

— **Mintegy 2500 frtra** rug azon összeg, mely a francia vendégek méltó fogadtatása céljából terheli a városi közpénztárt. No de ezt az összeget nem lehet sajnálni, ha meggondoljuk, hogy célt értünk vele, azt a célt értjük, hogy a magyar alföldet s lakosságát a művelt francia nemzet előtt ismeretessé és becsültté tessük. Hisz az árviszveszté elött 30,000 lelket számláló városunk oly árva volt, hogy egy magas rangu kormányhivatalnok a Budapesten járó Szentes városi küldöttségétől azt kérdezte volt, az ország mely zugában, micsoda megyében fekszik Szentes. No most már, azt hisszük, tudja az utolsó tisztletbeli segédfogalmazó is oda fenn, hol s mely megyében kell Szenteset keresni.

— **A budapesti általános kiállítás** orsz. bizottsága f. hó 6-án megküldte valamennyi szentesi kiállítóhoz a „leszámolású jegyzék”-et, melyben felszólítatnak, hogy kiállított tárgyaik körül felmerült költségeket 14 nap alatt a magyar orsz. bankhoz, mint a kiállítás pénzeinek kezelésével megbízott intézethez (Budapest, Nádor-utca) küldjék be. Kiállító iparosaink azonban arról panaszkodnak, hogy a remélt jó vásár helyett inkább tetemes adósságha verték magukat, amennyiben térdij, szekrény-kölesdij, címtábla-költség, tűzkár elleni biztosítás stb. címén oly összeget követelnek, mely jóformán föler a tárgy értékével. Így Zsoldos Jánostól 1 öltözöt női ruha után követelnek 57 frt 77 krt, Tóth Antaltól egy öltözöt férfi ruha után 16 frtot, Vavrek Jánostól 5 pár lábbeli után 14 frt 03 krt, Borbély Lajostól egy szür után 20 frtot. No ezek után nem hisszük, hogy iparosainknak a jövőben kedvük legyen a kiállításokban résztvenni.

— **Szegényebb sorsu**, de törekvő iparosaink közül néhányan összeálltak, s kérvényt intéztek a városi képviselőtestülethez, hogy részükre a kiállítás megtekintése, különösen pedig az egyes iparágak alapos tanulmányozhatása céljából bizonyos utiköltséget szavazzon meg. Ajánljuk kérelmüket képviselőink pártfogásába.

— **Furcsa eljárás.** A város és az egyes egyházak által fentartott iskolák tanítói azon kellemetlen meglepetésben részesültek, hogy e héten kedden felszólítást kaptak, miszerint a múlt évre, némelyek a mostanira

is a nyugdíjilletéket fizessék be. És azon hivatalos közegek, melyeknek tudniok kellene, hogy a figyelmeztetés után csak nyolc napra szabad a végrehajtási eljárás megindítani, a felszólítás utáni napon azonnal megindították a végrehajtást. Az ilyen basáskodó eljárás el-leu, mint halljuk, ugy a pénzügyigazgatóságнал mint a pénztgyminiszeriumnál fognak sérelmet szenvedők részéről a kellő lépések megtétni, hogy ilyen törvényelleni eljárásának ne csak elejé vétessek, hanem az ille-telő hivatalos közegek is a törvény betartására szorittas-sanak.

— **Kiállítási kitétetések.** A nemzetközi hízott ser-tés mintakiállításának bíráló bizottsága Palavicini Sándor örgróf algóyi uradalmának nagy díszos klev-elet, Károlyi László gróf derekegyházi uradalmának mint kiállítóának 200 frankos pénzdíjat ítét. Dicséretre méltó, hogy megynék gróffjai siettek alföldi gazdáink mulasztását helyrehozni s az alföldi sertésnyelésztés produktumait bemutatni. A siker nem maradt el.

— **A szegvári búcsúbál.** A szokásos kisasszony-napi búcsúbál, mint halljuk, anyagilag deficitell vég-ződött; egyébiránt a résztvevők kivilágos kiviradtig igen jól mulattak, s hogy a mindenkor jótékony celu szegvári búcsúbál ez évben anyagilag sikerültnek nem mondható, annak sok tekintetben Pity István rögtöni halál esete volt az oka.

— **Nagymennyiségű újságpapiro**st igen jutányos áron lehet megszerezni. Tudakozódni lehet lapunk szer-kesztőségében.

— **Stark Nándor** helybeli könyvtáros szép újdonság-gal lepte meg a szentesi közönséget; gyönyv.ú level-papirt és borítékok készítettet, melyen egy fekete ösz-szehajtott szalagot visz ezen felirattal: „Ürvölzet Sze-ntesről.” E díszes levelpapir s boríték különböző színek-ben igen jutányos áron kapható. Ajánljuk az újdonságokat kedvelő t. közönség figyelmébe.

— **Országos kiállításunk** tömeges látogatása tárgyá-ban országsszerte nagy mozgalmat indítottak meg a városok polgármesterei. Így történt ez legközelebb Nyitra is, hol Nyitra város és vidékének összes köz-műipartársulata elhatározta, hogy a budapesti orszá-gos kiállítást f. évi szept. hóban testületileg fogja meg-tekinteni. Ugy látjuk, hogy ezen ügyben mindenütt jobban mozognak mint mi nálunk.

— **Az ártézi kut** furatásában tegnap esti 4 óráig 283 méternyire haladtak.

— **Főúri vizsgálat.** Aug. hó 13-án gróf Károlyi Alajos, monarchiánk londoni nagykövete és megyénk nagybirtokosának nagyreményű fia Lajos, ki Gond Ignác legújabbban kinevezett stomfai plébános vezetése alatt tanult, a gymnasium III-ik osztályának tantár-gyaiból a vizsgálatot dr. Csósz Imre igazgató elnök-lete alatt a nyitrai gymnasium III-ik osztályának tanáraiból megalakított bizottság előtt fényes sikerrel letette. A gondos apa személyesen fáradozott Nyitrára, hogy fia előmenetelének tanuja legyen. Példát vehet-nek erről más szülők is, kik többet szoktak törődni gazdaságukkal és üzletükkel, mint saját gyermekeik előmenetelével, amennyiben utóbbiak vizsgálatain meg-jelenni nem szoktak.

— **Tanítóválasztás.** Zsarkó Ferenc sándorfalvi jegyzővé történt megválasztatásából kifolyólag a lajos-tanyai tanítói állás megüresedvén, erre az ott segédi minőségben alkalmazott Bojtók Károly választott meg.

— **Veszett eb.** A városi téglagyár körül a hét elején egy csavargó kutyát vettek észre a munkások, melynek veszélyes állapotát felismervén, még ideje-korán ártalmatlanná tették.

— **Lopás.** Csífi Sándor II. tizedbeli lakos házánál e hó 4—5-ike közti éjjelen ismeretlen tettesek az abla-kon át a szobába hatoltak, és onnét helyelyel és tolalal töltött 10 drb. párnát s 5 drb. dunnát elloptak. A rendőrség megindította a nyomozást, de ez ideig még eredményre nem vezetett.

— **Szintén lopás.** E hó 1-én reggel, ugy 8 óra tájban, Kosický Lajos róm. kath. segédlelkész ur arany éráját szobájából ellopták. A gyanu Mócz Kálmán segéd-jét, Kövesdi Belát terheite, a ki kevéssel az óra ell-ű-nése előtt volt a plébánialakban, és K. L. urat kereste. Erélyes csendőrmesterünk nevezett ellen azonnal megin-dította a nyomozást, a melynek eredménye a városból eltűnt segédnek letartóztatása lett.

E rovatunk folytatása a mellékleten.

Gazdászati és üzleti értesítés.

Szentes, 1885. szept. 11.

Gyönyörű őszi időjárásunk van, gazdáink szor-galmasan végzik az ugarlást és a reepe vetést. A ku-korica törés és süreletelés is, már kezdetét vette, ku-koricából, szőlőből és őszi gyümölcsből jó közép ter-més ígérkezik.

Buza ára 100 kilónkint: elsőrendű piros 6:70—6:60; középrendű 6:50—6:40; 6-kukorica (kőböllel) 5 frt.; új kukorica métermázsája (5 véka) 2:10. Arpa (kő-böllel) 4 frt, vetni való őszi arpa 4 frt 30 kr. Zab kö-böllel 3—3:20 kr. Heremag m.m.ja 34—36 frt. Hízott sertés kilója 43 kr. leszámítva életre párjánál 45 klót és 4 száztólít.

NYILTÉR.

Köszönetnyilvánítás.

Fogadják hálás köszönetünket mindazok, kik bol-dogult feledhetlen édes atyánk végtisztesség tételénél jelen voltak és részvételükkel fájaldunkat enyhítették. Szentesen, 1885. szeptember 10-én

testvéreim nevében is
Pity István.

A Verner Pál-féle házban
október 1-től egy butorozott hónapos szoba kiadandó. — Értekezni lehet ugyanott.

A jelenleg **MAYER IDA** tulajdonát tevő, ezelőtt **Rambovszky-féle kert** szt.-Mihály napjától kezdve, esetleg előbb is,

bérbe kiadó.

A kivenni szándékozók a **kertésznél** jelentkezzenek. Ugyanemmel lehet megrendelni mindenféle kerti vetemények- s zöldségeket, valamint virágokat s kitűnő finom földieper-hajtásokat is, — melyeket vételre tisztelettel ajánl — a tulajdonos.

Néhai Jurenák Ede örökösének
Iapistói földjük haszonbérbe adandó.

1739./1885.

Árverési hirdetmény.

A városi árvaszék részéről közhírré tétetik, hogy néhai Németh Lajosné, Sarkadi Nagy Teréz örökösei tulajdonához tartozó 30 hold, 1 ⁶²/₁₆₀₀ hold, 1485 négyszögöl, 13 ³⁰⁰/₁₆ o hold és 15 ³³³/₁₆₀₀ hold teési föld a volt városház udvarán **folyó évi szeptember hó 24-én, szükség esetén október 1-én, mindenkor délelőtt 9 órakor** megtartandó árverésen el fog adatni.

Mire az árverezni kívánók meghivatnak. Az árverési feltételek az árvaszéki irodában naponta megtekinthetők.

Kelt Szentes város árvaszéke 1885. szept. hó 5-én tartott üléséből.

Sarkady, elnök.

Hirdetmény.

Szentes város közpénztárát illető 1886. évi költségterv alólírott hivatalos helyiségében (F. Török István-féle ház) **folyó hó 12-étől 27-éig** közszemlére van kitéve, hol az a hivatalos órákban megtekinthető.

Szentes, 1885. szeptember 9-én.

Götzl Ignác,
v. számvevő.

Hirdetmény.

A szentesi királyi járásbíró részéről a közönségnek tudtára hozatik, hogy a bíróság hivatalos helyiségei és börtönei fűtéséhez 1886-ik évre szükséges 67: 40. köbméter kemény tűzi fa beszállítására f. 1885-ik évi szeptember hó 14-ik napján d. e. 9 órakor a bírósági iroda helyiségében árlejtés fog tartatni. — Az árlejtésni kívánók a megirt időre és helyre meghivatnak.

A feltételek felől az árlejtésni kívánók a bíróság iroda helyiségében addig is tájékozást nyerhetnek.

Kelt Szentesen, 1885. szept. 5-én.

Farkas Gedeon
kir. jbiró.

1746./1885.

Árverési hirdetmény.

A városi árvaszék részéről közhírré tétetik, hogy néhai Török János 3000 fitra becsült I. t. 165. népsor számú kurcaparti háza, a volt városház udvarán **folyó évi szept. hó 21-én, szükség esetén szept. hó 28-án mindenkor délelőtt 9 órakor** megtartandó árverésen el fog adatni.

Mire az árverezni kívánók meghivatnak. Az árverési feltételek az árvaszéki irodában naponta megtekinthetők.

Kelt Szentes város árvaszéke 1885. szept. hó 5-én tartott üléséből.

Sarkady, elnök.

Jövedelmező állás.

Minden állású egyénnek alkalom nyújtatik, a nélkül hogy kénytelen volna lakhelyét és életmódját változtatni, saját befolyásával és erélyével évi jövedelmét könnyű és kellemes módon jelentékenyen növelni. — Ajánlatokat az eddigi működés bejelentésével elfogad „jövedelmező” jelige alatt **Schalek Henrik** hirdetési irodája Bécsben.

Mester Andrásnak

a Tiszán több mennyiségű, szegni és tetőnek való jó **NÁDJA** érkezett, jutányos áron kapható. A kucori-csárdánál pedig 17 hold földje legeltetésre új évig kiadó. Értekezni lehet a helyszínen.

1351/885. tksz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csongrádi kir. járásbíró részéről telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Zöld Imréné szegedi lakos végrehajtható Samu József végrehajthatást szenvedő elleni 63 fitra tőkekövetelés és kamatai s 50 fitra 50 kr. költség és járuléka iránti végrehajthatási ügyében a szegedi kir. törvényszék (a csongrádi kir. járásbíró) területén lévő, Csongrád megyében fekvő, a csongrádi 4358. sz. jtkvben 9714. számú szőlőből Samu József és neje nevének levő o. é. 116 fitra becsült ¹/₄ részre, — a csongrádi 3043. sz. jtkvben 9715/4. számú szőlőből ugyanazok nevének levő 91 fitra becsült ¹/₄ részre, — a csongrádi 163. sz. jtkvben foglalt ugyanazok nevének levő 2241 számú 43 fitra becsült bökényre, — 2305/4. számú ugyanazok nevének levő 20 fitra becsült bökényre, — 2191. számú ugyanazok nevének levő o. é. 41 fitra becsült bökényre, — a csongrádi 8257. sz. jtkvben Samu József, Pap Antal és Varga Mária nevének levő 20 fitra becsült 2322. számú bökényi földre az árverést a fent megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1885. évi szeptember hó 15-ik napján délelőtti 9 órakor a csongrádi kir. járásbírósnál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Kelt Csongrádon, 1885. évi június hó 27-én.

A csongrádi kir. járásbíró részéről telekkönyvi hatóság.

SZARKA
kir. jbiró.

Hirdetmény.

Mely szerint közhírré tétetik, miszerint a szentesi királyi járásbíró részéről letartóztatott foglyoknak 1886-ik évi élelmezése árlejtés útján fog kiadatni. Az a végteli árlejtés folyó 1885-ik évi szeptember hó 14-én d. e. 9 órakor fog a járásbíró iroda helyiségében megtartatni.

Mindazok tehát, kik a megjelölt élelmezésre árlejtésni kívánnak, — a mondott helyre és időre meghivatnak, a feltételeket a bírósági iroda helyiségében megtekinthetik.

Szentesen, 1885. évi szept. 5-én.

Farkas Gedeon.
kir. jbiró.

A LEGJOBB CIGARETTA-PAPIROS
A VALÓDI
LE HOUBLON
Francia gyártmány
CAWLEY & HENRY-től, PÁRISBAN.

Utánzásától óvakodjunk!

Ezt a papírost legjobban ajánlják: Dr. J. J. Pohl, Dr. R. Ludwig, Dr. N. Lippmann vegytanárak a bécsi egyetemen, még pedig kitűnő minősége, kiváló tisztasága miatt és mivel az egészségre nézve ártalmatlan anyagokat nem tartalmaz.

500 FEÜLLES
C. CAWLEY & HENRY
PAC-SEMILE DE L'ETIQUETTE
17, rue Béranger, a PARIS

Horváth Istvának
kistölkei és a felsőréti földje több évre haszonbérbe kiadó. Értekezhetni: Horváth Jánossal I. t. 240 sz. a.

ÜZLETI HIRDETÉS.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség tudomására hozni, hogy az eddigi, **25 év óta** jó hírből fennállott

FÉRFI- és NŐI- ÖLTÖNY ÜZLETEMET

azzal kibővíttem, hogy a férfi ruhák készítésére képzett szabászt, **Gombos János** urat üzletemben alkalmazom, ki ilyen minőségben több éveken át a fővárosban működött.

A szövetek dus választéka, melyeket az első hazai és külföldi gyárakból beszerezni szoktam, szintúgy korszerűen képzett szabászmesterem az öltözetek izléses és divatos készítése által azon kellemes helyzetbe juttat, hogy a t. közönség legnagyobb igényeinek is képes vagyok megfelelni.

Nemkülönben mint eddig is, nagy választéku készletet tartok

férfi kész ruhákon kívül

még legújabb divatu, minden évadba kész női **FELÖLTÖKET**, saját készítésű szőrmebélelt **prémézett és prémézetlen bundákat**, mindkét nembeli **gyermekfelöltöket**, karmantyukat stb., szóval minden, szakmámba vágó árukból nagy raktárt tartok.

Igyekezni fogok pontos és szolid, nálam megszokott kiszolgáltatás által az eddigi jó hírnevemhez kötött bizalmat fokozódva tovább is fentartani és kiérdemelni.

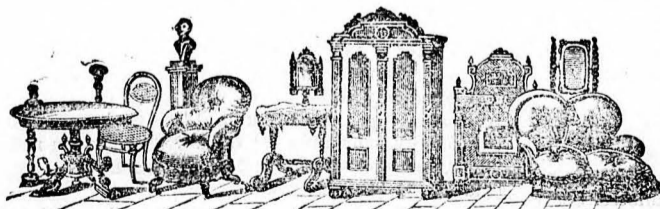
A nagyérdemű közönség becses pártfogását kérve, maradok tisztelettel

Burjessz Dávid.

Üzlethelyiség: az eddigi (volt Marosi ház) jelenleg Dr. Pollák és Schlesinger urak házában.

SÁRKÁNY

bizományi és bútorkészítő mestere Budapest, Gizellatér 3. sz. a. I. emelet a Deák Ferenc-utca sarkán.

lakberendezésekre az egyszerű bútorkészlet teljes felosztása miatt, míg e készlet tart, az elkészítési áron alul eladatnak.

Dús választék igen elegáns, valamint egyszerű kész szalagarnitúrákban legizlésesebben a legújabb minta szerint elkészítve, atlasz, bársony, selyem, brocat, pluche, crepp és juttaszövetekből rendkívül olcsó árak mellett.

Bemenet a Gizellatéri oldalról a 3. sz. kapunál I. emelet.

Megrendelések a legnagyobb lelkiismeretességgel eszközöltenek. Mintarajzok és árjegyzékek bérmentve küldetnek.

Melléklet a „Szentés és Vidéke“ 1885. évi 37-ik számához.

— **Milán szerb király, Natalia királyné és Sándor trónörökös** kíséretökkel több napi tartózkodásra Budapestre érkeztek és az „Angol királyné“-hoz címzett vendéglőben szálltak meg.

— **Villámütés.** Szolnokon — váratlan és rendkívüli módon vesztette el egy szegény család a derek, becsületes családfőt. Skokán Arthurt, a m. k. államvasuti szertár ellenőrt, a mint a legutóbbi vihar alkalmával a Tisza partján ment hazafelé, a villám agyonsújtotta. Mindenki sajnálja a lelkiismeretes, pontos hivatalnokot és talpig becsületes embert.

— **Megdöböntő öngyilkossági eset** történt Dabjon-Ujfaluban. Neubauer Oszkár, Friederici egyik régi s há szolgája, szíven lötte magát s alig néhány percznyi vonaglás után meghalt. A szegény ifju viszony tünetei mutatkoztak s ő rémítő állapota tudatában az iszonyatos következményeket megelőzte egy biztosan gyógyító golyóval. A rettenetes eset oka — hír szerint — a zsbai gyepmester, kinek ezelőtt tíz héttel egy vesztettség gyanus kis kutya adatot át elpusztítás végett. Ő nem pusztította el a szép kis ebet, hanem eladta Friedericinek. A szerencsétlen Neubauer játszott vele s az eb megmarta ujját. A seb jelentéktelen volt s néhány nap alatt be is gyógyult, de a napokban a vesztettség jelei kezdtek a szegény emberen mutatkozni — s a szerencsétlen gyógyulást keresett s talált a halálban.

— **Dunabogdányiak a kiállításon.** Dunabogdány község előjárósága és 54 polgára a községi jegyző vezetés mellett látogatta meg a kiállítást s annak nagyszerűségét által annyira el vannak ragadtatva, hogy azon óhajlásukat fejezik ki, bár Magyarország minden honpolgára kötelességének tartaná a kiállítás megtekintését.

— **„Ferkó, nem jó vége lesz ennek!”** Mintha még most is hallanám az áldott, jó szívű piarista tanárt, a mint egyik tanuló társamat, a váci első latin osztály legvácsottabb tanulóját pírongatta, aki azonban minden szavát morgással, durva visszafelé fordított kísérte s vadul nézett vele szembe. Azóta nem hallottam híret ennek a vásott fiúnak, ki egyszer elvetemültségében kezét is mert emelni szelíd lelkű tanárunkra. — Most aztán, 14 év múlva olvasom, hogy Torontálban két, a pétervárad-i katonai legházból megszökött katonafegyenc garázdálkodik. Folyó hó 2-án megtámadták Pap Simon eleméri földbírókos Mitra nevű tanóján az ismét és a szőcs s még puskájukat is elvitték. A tulajdonosnak pedig levelet írtak, melyben tőle 2000 frtot stb. kérnek, különben felgyújtják a házat, mert 12 tagból álló bandájuk semmitől sem fél. Megtámadták Nikóles knézi lelkészt is és megrabolták. Továbbá megtámadtak három, hintón utazó nőt is, kiktől, Korhely vallomása szerint, 65-69 frtot vettek el erőszakkal s egyéb gonoszságokat is követtek el. Bakalovics szolgabíró úldöző expediciót vezetett ellenük s egyiket sikerült is elfogni. Ez pedig nem más, mint — Korhely Ferenc, akinek 15 év előtt jó-

solta meg tanára, hogy „nem jó vége lesz ennek!” (Pesti Hirlap.)

— **A pálinka** A főváros közigazgatási bizottságának ülésén a köztörvényhatósági bizottság egyik tagja erőlyes interpellációt intézett a polgármesterhez a pálinkamérések gomba módra való szaporodása ellen. Az interpelláló akkor csak a kerpesi útra mutatott, mely ma a fővárosnak legforgalmasabb útja s egyuttal az első, melyet a fővárosba érkező idegen meglát s ezen az úton a központi indulóhaztól a népszínházig nem kevesebb, mint 34 pálinkás bolt van. Az interpellációnak meg volt az a kedvező hatása, hogy az intézkedések már széles körben megindultak s közelebb a tanácsnak jelentés fog tétetni a fővárosban uralkodó ama szomorú állapotokról, melyeket a pálinka előidéz. A jelentésből egyelőre annyit közölhetünk, hogy a főváros területén 238 nagy és 1826 korlátolt pálinka mérés van. A fővárosnak a legutóbbi népszámlálás (1881.) szerint 416,474 lakosa van s így az összes 2064 pálinkamérésből minden 220 lélekre esik egy. Ha azonban tekintetbe vesszük, hogy az intelligensebb néposztálynak és a gyermekeknek a pálinkaméréshez semmi közük sincs, kitűnik, hogy egy pálinkamérésre ágyászólván 100 felnőtt ember se jut. Elképzelhetni, hogy mennyi pálinkát kell egy embernek meginni, hogy ily csekély számú fogyasztó pénzéből a pálinkamérő uraságok meggazdagodhassanak.

— **Csak azért is!** Veszprémmege Takácsi községében mokány egy nép lakik. Mindnyájan nemes emberek levén, rettentően büszkék, és senkinek sem akarnak engedelmessé válni, s ha a bíró, szolgabíró vagy vicispán valamit tilt, erre az a reudes válaszuk, hogy „csak azért is.” De a mostani bíró Győri Ignác nem hiába való Takácsba. Dacra daccal tud felelni, és ha azt mondják neki, hogy „Csak azért is!” ő meg azt feleli rá még erősebb hangsúlyozással, hogy „csak azért sem!” Ez a derék ember — egy régebbi helygymnázisról rendelat alapján megfittoltta a vasárnapi zajos munkát. „Csak azért is!” volt most is a válasz s a legközelebbi vasárnapon mindenféle zuggott a gép, zörgött a rosta stb. „Csak azért sem!” szölt a fiatal, erőlyes bíró, ki csak nemrég hagyta el a huszárságot. „Csak azért sem!” és végig járva a falut, lecsavarta a hajtó csavarokat s a község házához vite, honnét 5 frttal kellett az illetőknek visszaváltaniok. Ezentul Takácsban is tulaják, hogy ha valamely község csupa nemesekből áll is: „Röndnek muszáj lönyüi.”

— **Vakmerő fogadás áldozata.** Glugic Márk gori csáni lakos fogadásból a goricsáni tempium tornyára a villámhárító vezetékén felmászott, azonban a toronytető közelében a villámhárító vezetékének vasszegei a falból kiugrottak s a kárpitos lélekjelenlétét elvesztvén, a földre zuhant s nyomban meg is halt.

— **Gyilkosságok Szegeden.** Iszonyu büntetett nyomára jött Molnár János lovasrendőr biztos a szegedi kerületben, mint a „Szegedi Napló” írja. A külterületen egy

apa megölte legény fiát s az áldozatot eltemették, a nélkül, hogy a gyilkosság kitudódott volna. A meggyilkolt legényt felöltöztették halotti ruhába s mikor így a ravatalon volt, akkor hívták az orvost a haláleset fölvetése végett. Az orvos, mit sem sejtve, nem vetkőztette le a holtat, hanem a jöhrben álló ember szavára konstátálta a természetes halált, míg a gyilkoskéz által ütött halálos seb ott tátongott az áldozat ruhával befödött testén. Molnár rendőrbiztos a nyomozást legnagyobb erőlyel folytatja. A tanuk közel kettő más vidéken van munkában, ezeknek beidézése s kivallatása után a hajmeresztő eset részletei teljesen ki fognak derítettüni. — Egy másik gyilkosság is történt a szegedi alsótanyák közt. Temesvári Miklós 17 éves fiatal embert egy kukorica-táblában meggyilkolva találták. A szerencsétlen fiatal embert egy golyó ölte meg, a melyet minden kétséget kizárólag orozva, gyilkosság szándékból lötek rá. A kapitányi hivatal a gyilkosság ügyében azonnal erőlyes nyomozást indított.

— **Kisértet.** Gyulán nem régebben egy kisértet volt réme a vászon cselédeknek. Az anyókák összebujva, jelentőségeltjes arcjatekkal, szemkacsintással adták tudtára egymásnak: van valami a dologban. Bizony hallja nénem asszony — töditja a szót Mariska, szememmel látam, a mint a kisértet a nyomáson ment. Borzadtam, a midőn lólábat, hegyes számár füleit láttam s olyanokat ordított, mint valami vemhes számár. — Utána jártak a dolognak s kislútt, hogy a hir való. Egy rendőr megleste a kisértetet s a mint meglátta a torz alakot, rögtön keresztet vetett magára, de a másik percben oly irtalmatlan nagyot huzott a kisértet hátra, hogy a nagy úttéren elbödült és emberi hangokat adott s kislútt az is, hogy a kisértet a lóborbe öitözött gyulai gyepmester uram volt, ki aztán, e lóborból kirázott s elpáholhatott.

— **Csongrádon** Justin Mária 13 éves kis leány összeszólalkozott Mihály nevű 10 éves testvérel. Ez utóbbi felbőszült s bicskáját, melylyel ép kenyeret evett, nővérehez dobta. A kés a leánya hasába furódott, még pedig oly szerencsétlenül, hogy három nap múlva meghalt. A kis fiu buskomorságba esett.

— **Szerbiai polgármesterek a kiállításon.** Szerbia nagyobb városainak polgármesterei, körül belől 30-an, kormányuk megbízásából Budapestben behatóan tanulmányozzák a kiállítást, hogy ott látottak és tapasztaltak hazájokban érvényesíthessék.

— **Stefánia főhercegnő,** mint udvari körökben hírlék, áldott állapotban van. A komorua, ki a trónörökös első szülésekor jelen volt, táviratilag Triestbe hivatott.

— **Öngyilkos fiatal leány.** Csongrádon Tari Juliana 12 éves leányka pár nappal ezelőtt eltűnt a szülői háztól, s dacára a legszorgalmasabb keresésnek sem találták meg. Végre a Tisza hullámai partra vetették a leányka holttestét. Azért ölte magát a Tiszába, mert édes anyja megdorgálta.

HASZNOS TUDNIVALOK.

A gyümölcsfák kimerülése elleni óvszer. Az olyan években, miú a mostani is, a túlságos gyümölcs által okozott fanedv és koronaképződés hiányán trágázás, galy ritkítás és az ideai hajtásoknak 6—8 szemre való visszavágásával lehet segíteni. A trágázást a fa törzsétől egy méternyi távolságban gyűrűalakú árokban eszközöljük, vigyázzván arra, hogy a gyökerek ásás közben meg ne robbantassanak. A fák erőteljes képződéséhez legalkalmasabb trágya az emberi ürülékből 5—6 kilónyi, 6—10 kgr. fahumával összekavarva, feleresztve 15 liternyi vízzel. A trágyképződést a jövő évi terméshez ez biztosíthatja legkönyebben. A száraz galyak is ilyenkor távolítandók el a fákról. (B. S.)

Gazdálkodjunk a trágával! Annyit beszéltünk már e tárgyrol, hogy olvasóink utóljára is beleuonnak. De ha beleuntak is, kezdjük újra; mi nem szűnünk meg őket folytonosan figyelmeztetni, hogy a trágya a földnek a zsírja, s miként az élet zsír nélkül, ugy a föld trágya nélkül feladatának meg nem felelhet. Most arra kívánjuk felhívni a gazdák figyelmét, hogy gyakran megtörténik, miszerint nyáron a tehének vagy a lovak az udvar bizonyos helyén állanak egy-két éjjel. Azután más helyre vagy az istállóba kötik őket s a trágya ott marad fel tisztítatlanul (a mi a nyári sürgős munka időben nem csoda) és elkorhad, elporlik a nélkül, hogy egy szál hasznos fűnek életet adna. Takarítsuk fel az ilyen marhaálló helyeket és a trágát hordassuk a trágya dombra, s tegyük ugyanazt minden felesémmel, a melyet az udvaron és a kertben összegyűjthetünk, mert a gazdálkodásnak három főkölléje van t. i. szakértelem, pénz és trágya, akár az egyik akár a másik nélkül ugy halad az mint a keletlen szekér.

CSARNOK.

Népipari szobaberendezések.

Kalotaszegi szoba. Kolozsmegyének délnyugati részében valami 70—80 falu alkotja Kalotaszeget; ebből néhány község tiszta magyar, a nagyobb rész azonban magyar és oláh vegyesen. De az együttélés nem olvasztotta őket össze, soha össze nem házasodnak, egymás mulatságain részt nem vesznek, de azért épen nem gyűlölik egymást, sőt jó egyetértésben élnek. A kiállított kalotaszegi szobának hat életnagyságu alakja a népeletről azt a jelenetet ábrázolja, midőn egy család néhány tagja lakadaimba indul és épen várakozik a „behívó vőfélyre.” A vőfély be is lép s mondja a meghívót; ekkor a fehérfátyolkendős menyecske tejére teszi a „lakodalmi kosarat”; a közepén álló koros férfi is készen van az indulásra. A kalotaszegi asszony rendkívül ügyes és szorgalmas a kézi munkákban; elkezdve a fehér gyöngyös pártától és aranyos fejkötőtől végig minden ruhadarabját maga készíti. Fonala, fodor vászna ritkítja pártját, fehér és színes kímzése pedig valóságos mes-

termű; tulipános láda, „szuszek” tömve van a himzett gyönyörű fehérneművel. Ősi szép viseletöket, ősi szokásait hiven őrzik. A férfiak földmiveléssel, fa és juhkereskedéssel foglalkoznak. Telkeiken minden építkezést maguk végeznek s a faragáshoz nagy kedvet mutatnak. Az általuk nagy becsben tartott győri edénytől (a régi magyar cserép e remekaitól) legnehezebben válnak meg. A kalotaszegi szobában levő csoportozat bábit Schönlut Vilmos, az összes fabutorokat pedig Bányai Albert asztalos készíté Monoston. A fa és mázuélküli cserépedények mind kalotaszegi készítmények, valamint a zöld kályha is és minden himzés, szövés nemű.

* * *

Torockói szoba. Torockó város lakói Felső-Ausztria Eisenwürcel (ma Eisenzerz) nevű városból telepítettek be. A város megmagyarosodása valószínűleg ugyanazon alapon történt, mint a melyen Kolozsvár és Torda idegen elemei elmagyarosodtak, azaz a különbözőséggel, hogy a torockóiak, ámbár testestől lelkestől magyarok, régi németes építkezési módorukat, viseletüket, butorzatukat teljesen eredeti alakjukban megtartották. A butorzat fő tárgyai: 1. A szoba fűdísztét a falak felső felén végig nyúló két hosszabb és két rövidebb, virágosan festett fogas teszi, melyeken mindig bokályok (kapcsok) függnek, teteje pedig tányérokka van tele rakva. 2. A fogasok felett rudak nyulnak el, melyekre váltakozva kék és piros színekkel himzett rudra valókat (hímzett kenderszövetek) raknak. 3. Alól a falak mellett az ugynevezett padlák nyulnak el, melyeknek háttáma nincs, de e helyett „falra valókat” vagyis falhoz szegezett deszkák vannak. A padlák a mellett, hogy ülésre szolgálnak, egyszersmind a viselőruha és fehérnemű szekrénye is. 4. Az egyik padlán rendszeren az asztal közelében egy kis záros láda van. 5. A szoba egyik fűdísztét csaknem a padlásig vetett egy képezi; az ágyban rendszeren 1 szalmazsák, 1—3 derékaj, 1 pokróc ágytakaró, 2 ugynevezett ágyra való s ennek tetején 6 párna van. Ugy a párnákon, mint az ágytakaró és ágyra valókon sok időt igénylő kék és piros himzések vannak, melyeket a torockói nők nagy ügyességgel himeznek. 6. A két padlák összeszőgellése előtt az ebédülő asztal, melynek rendszeren 3 főkje van. 7. A falra való felett és a fogasok alatt az egyik szögletben szögletthéka van, melyben üvegek, poharak s több apróság áll. 8. Ruhaszekrények helyett Torocok minden háznál az ugynevezett nagyláda van használatban, mely a torockói nép festői öltözkédét zárja magába; a muszaj, kötényös, felsőing és lagosing, palást, zsinóröv, csipkés ruha, övbevaló selyemkendő stb. nemcsak szépítik a láda belsejét, hanem azt értékessé is teszik, mert a torockói ruha annyira drága, hogy a jómódu leány pár száz forintot ölt magára ünnepélyes alkalomra. 9. A kemence mellett a falon függ a fából készült sőtartó. 10. Az ágy előtt mindig karospad áll. A felsorolt butorabok mindenike egyformán van festve.

Torda-Aranyos megye háziiparáról a következőket

jegyezzük föl: A megye havasi közsegeinek román lakossága, különösen Albár, Csertés Bisztra, Szekatina lakosa faipari cikkeket készítésével foglalkoznak. A faa-broncsoszból is sokan élnek. Sz. Lászlón és Magyar-Lésán mindenféle gazdasági eszközöket, ekeket és szekérrakát részeket készítenek. N. Enyed, Gyula-Fehérvár, Abrutbánya, Kolozsvár és Torda piacait a megye népe látja el faipari cikkekkal. Az a gyagipar csak Tordán, Aljárán, Várfalván virágzik; a tordai bokályok, nem különben az aljárói mázatlan korsók és fazekak híresek. A kéipar csak Hidas községben műveltetik, siremlekeket és kovájukat különösen jót készítenek. A szövés és fonóipar a megye majdnem minden egyes községében megtermi cikkeit. A harasztos gyapjúpapucsok elterjedtek. A nép minden fehérneműje, szűrűháza, vászonfeleje háziipari termék. Gyapjútát ő maga festi, a formákat régi időkbeli birja s a nép attól el nem tér. Ő maga állítja elő himzési cikkeit is.

A P R Ó S Á G.

A sok borivástól ugyancsak piros lett a híró uram orra. Egyszer azt jegyző meg valaki előtte, hogy mivel a réz ára emelkedett, jó haszonnal adhatna tül orrán. — Magam is gondoltam erre, felelte a híró, frim is a fémhivatalba, de azt felelték, hogy nagy számar lehetett, ki orromat réznek nézte.

* * *

Egy tábornok tábori papjával sétált és séta közben a hollóktól körülrajzott bitófához közeledtek. — No lám, mondá a tábornok tréfásan, mily örvendve üdvözik a pátert e vészmadarak! — Az ám, felelte a tábori pap, azt hiszik, hozok nekik valakit.

* * *

Jellemző. Kőműves (munkaközben) Csit! . . úti már a delet. . . Teringtett, majd hogy bele nem mártottam a meszelőmet még egyszer!

* * *

Az esernyő. Náni szobaleány: Nagyságos ur, a nagyságos asszony tisztelteti, méltóztassék az esernyőt visszaadni, a mit ezelőtt kölcsön vett. — X Ur: Itt van, kedves gyermekem, sajnálom, hogy előbb vissza nem küldhettem, de hát azóta folytonosan esett.

* * *

A neve — 100.000 frt. Két ur beszélget. — Tehát A. barátunk vőlegény? Hogy hívják aráját? — 100.000 frtos; a másik nevét elfelejtettem!

Felölös szerkesztő és laptulajdonos: BALÁZSOVITS NORBERT.